

การจัดระเบียบสังคม

การมีคุณธรรมจริยธรรมของผู้คนในสังคม เกี่ยวข้องเป็นอย่างยิ่งกับการจัดระเบียบสังคมของประเทศชาติบ้านเมือง ซึ่งบรรยากาศแห่งคุณธรรมจริยธรรมจะสัมพันธ์กับการจัดระเบียบสังคมที่ ภาครัฐมีความพยายามใช้ในการควบคุมดูแลสังคมให้เกิดความเรียบร้อย ตามระบบการปกครอง แบบประชาธิปไตย ที่มีการจัดทำรัฐธรรมนูญเพื่อกำหนดรัฐธรรมนูญ สิทธิเสรีภาพของประชาชนผู้อยู่ใต้อำนาจการปกครอง และกำหนดขอบเขตอำนาจของรัฐในการบริหารประเทศ ที่ใช้กฎหมายในขอบเขตตามอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ บุคคลในสังคมจึงควรให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งคุณธรรมจริยธรรมในสังคม อันเป็นองค์ประกอบสำคัญมีผลต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับระเบียบวินัยและการจัดระเบียบสังคม

ระเบียบวินัยของบุคคลในสังคม

ระเบียบวินัยของบุคคลในสังคม เป็นสิ่งจำเป็นที่ทุกสังคมพึงปรารถนาให้เกิดขึ้น สังคมจึงได้มีความพยายามโดยผ่านกระบวนการต่างๆ ได้แก่ ทางศาสนาทางการศึกษา ทางกฎหมาย เป็นต้น ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าการจัดระเบียบวินัยของบุคคลในสังคม เป็นสิ่งที่สังคมมุ่งหมายจะควบคุมสมาชิกของสังคมให้ปฏิบัติตามระเบียบ หรือกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดไว้ ซึ่งถ้าเกิดการเสียระเบียบหรือความไม่เป็นระเบียบในสังคม ย่อมก่อให้เกิดสภาพปัญหาสังคมได้ด้วยสาเหตุสำคัญๆ หลายประการ เช่น (กระทรวงมหาดไทย, 2545; ปุระชัยเปี่ยมสมบูรณ์, 2545; พระธรรมปิฎก, 2544)

1. ความคลุมเครือและไม่แน่ใจในบรรทัดฐานของสังคมว่าควรจะปฏิบัติตามหรือไม่ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้ผู้คนรู้สึกว่บรรทัดฐานเดิมล้าสมัย และควรจะปฏิบัติตามบรรทัดฐานใหม่อย่างไร เช่น เดิมสังคมไทยเคยมีความเชื่อในเรื่องสิ่งลึกลับ ภูติผี นรก สวรรค์ แต่ต่อมาเมื่อการศึกษาและวิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้าขึ้น ความเชื่อนั้นๆ ก็หมดไป ทำให้การปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อของบุคคลที่ได้รับการศึกษา อยู่ในฐานะลำบากใจที่จะตัดสินใจว่าจะทำตามความเชื่อหรือบรรทัดฐานทางสังคมเดิมหรือไม่

2. ความล้มเหลวของกลุ่มจารีตประเพณีหรือสถาบันสังคมพื้นฐานโดยปกติแล้วกลุ่มจารีตประเพณีจะพยายามรักษาค่านิยม ความมุ่งหวังตลอดจนหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมไว้ แต่เนื่องจากสังคมเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ ประกอบกับสถานการณ์บางอย่างบีบบังคับ ทำให้สถาบันต่างๆ เช่น โรงเรียน วัด และครอบครัว ฯลฯ ไม่อาจรักษาค่านิยมและบรรทัดฐานต่างๆ ของสังคมเอาไว้ได้ ทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นมา

3. ผลประโยชน์ของชุมชนขัดกัน ความไม่เป็นระเบียบของสังคมมีส่วนมาจากกลุ่มและแต่ละชนชั้นในสังคมมีผลประโยชน์แตกต่างกันและบางครั้งถึงกับขัดกัน ความขัดแย้งนี้เมื่อรุนแรงถึงจุดหนึ่ง จะก่อให้เกิดปัญหาการก่อความไม่สงบ ปัญหาการใช้อำนาจโดยพลการเกิดขึ้นได้

4. หน้าที่ตามสถานภาพและบทบาทที่ขัดแย้งกัน โดยปกติแล้วทุกคนในสังคมมีสถานภาพ และบทบาทหลาย ๆ สถานภาพและบทบาทในขณะเดียวกันซึ่งอาจทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่ขัดแย้งกันเอง จนเกิดความล้มเหลวในระบบสังคม

5. ความผิดพลาดในการจัดเวลาทางสังคม การจัดเวลาทางสังคมทำให้สังคมเป็นระเบียบ เพราะผู้คนได้รู้และสามารถปฏิบัติตนให้ถูกต้อง ตามบรรทัดฐานของสังคม หน่วยงานที่จะจัดเวลาให้สมาชิกของสังคมได้เรียนรู้ระเบียบแบบแผนของสังคม ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนสนิท โรงเรียน สื่อสารมวลชน และกลุ่มคนที่ทำหน้าที่ในการจัดเวลาอื่น ๆ เช่น องค์กรทางศาสนา องค์กรสังคมสงเคราะห์ ถ้าหน่วยงานที่จัดเวลาทางสังคมต่างๆ บกพร่อง หรืออบรมปลูกฝังทัศนคติค่านิยมไปในทางที่ผิดก็จะก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบทางสังคม และเกิดปัญหาสังคมขึ้นได้ เช่น ถ้าสื่อมวลชนเสนอเรื่องราวที่ปลูกฝังความคิดความเชื่อ ในทำนองการล้างแค้น เพื่อตอบแทนบุญคุณ หรือการแก้ปัญหาชีวิตด้วยการฆ่าตัวตาย อาจมีผลพฤติกรรมของคนในสังคม ในแง่การทำให้เกิดการเลียนแบบ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาสังคมได้ในที่สุด

6. เกิดความขัดแย้งระหว่างกฎเกณฑ์กับความมุ่งหวัง เพราะโดยปกติแล้ว ความต้องการหรือความรู้สึกของคนย่อมเปลี่ยนแปลงได้เสมอ และมักจะไปขัดกับกฎเกณฑ์เก่า ๆ ของสังคม และเมื่อต้องเผชิญกับความต้องการใหม่ซึ่งไม่สอดคล้องกับระเบียบแบบแผนเก่าๆ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาสังคม โดยปกติแล้วสังคมจะพยายามเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์บางอย่างเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนไป ถ้าสามารถทำได้โดยไม่ขัดแย้งกับกลุ่มใด ก็จะมีผลดี แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ ประชาชนไม่ยอมรับกฎเกณฑ์นั้น ๆ อาจก่อให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดปัญหาได้

สรุปว่า การจัดระเบียบวินัยของบุคคลในสังคม จึงต้องมีการฝึกและการศึกษา เพื่อทำให้บุคคลได้พัฒนาตนเองดีขึ้น มีคุณสมบัติของการมีวินัยอย่างเคร่งครัดและปฏิบัติเป็นนิสัยต่อไป

การจัดระเบียบสังคม

การจัดระเบียบสังคม (Organization of Social Structure) มาจากคำ 2 คำ คือ ระเบียบ (rule ; order ; regulation) และ สังคม (club ; community ; organization ; union social) รวมกันเป็น ระเบียบสังคม (social rules; tradition) (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2549) ซึ่งอาจนิยามคำว่า "การจัดระเบียบสังคม" ได้ว่า เป็นการดำเนินการเพื่อเป้าหมายให้บุคคลในสังคม เกิดความเข้าใจและ

ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องตามสถานภาพ บทบาทหน้าที่ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข (มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2549)

สังคมได้เกิดจากการรวมตัวอย่างมีระเบียบกฎเกณฑ์ เป็นสิ่งที่แน่นอนที่จะต้องมีการคาดหวังให้สมาชิกในสังคมต้องปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์นั้น การเสียระเบียบหรือความไม่เป็นระเบียบในสังคม (The Social Disorgan erspective) เกิดจากกฎเกณฑ์เหล่านี้ล้มเหลว ทำให้ไม่มีผู้ปฏิบัติตามหรือละเมิดกฎเกณฑ์ ซึ่งความล้มเหลวของกฎเกณฑ์และมีการละเมิด อาจมีสาเหตุ 3 ประการ คือ (กระทรวงมหาดไทย, 2545; ประชัยเปี่ยมสมบูรณ์, 2545)

1. การไร้กฎเกณฑ์ เป็นภาวะที่คนเราไม่มีกฎเกณฑ์คอยบอกว่าจะทำอะไรอย่างไรนั้น
2. ความขัดแย้งของกฎเกณฑ์ เป็นภาวะที่คนเรารู้สึกถูกบีบหรือถูกบังคับให้กระทำตามบรรทัดฐานที่ตรงข้ามหรือขัดแย้งกัน
3. การฝ่าฝืน เป็นภาวะที่คนเรารู้สึกว่า การเชื่อกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่ได้ทำให้ตนได้รับประโยชน์หรือได้รับโทษ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว อาจจะทำให้มาตรฐานของความประพฤติที่เคยปฏิบัติมาจนเป็นประเพณีกลายเป็นสิ่งที่ล้าสมัย และสังคมไม่มีมาตรฐานใหม่ ให้สมาชิกปฏิบัติ

บุคคลที่รับผลจากการเสียระเบียบทางสังคมนี้ อาจจะทำให้กลายเป็นไม่สนใจจะทำตามระเบียบ เช่น ตัดยาเสพติด หรือการประกอบอาชญากรรมและสังคมเองก็รู้สึกว่าได้รับแรงกระทบจากความไร้ระเบียบนั้น อาจจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์บางอย่าง หรืออาจจะรักษากฎเกณฑ์ที่ขัดแย้งนั้นไว้ หรือไม่ก็ยกเลิกกฎเกณฑ์ดังกล่าวเสีย ดังนั้น ภาครัฐจึงต้องมีบทบาทในการดูแลควบคุมสมาชิกในสังคมให้ปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมของสังคมและมักปรากฏชัดในการกำกับ ควบคุม ดูแลสถานบริการ และแหล่งบันเทิงเรีงรมย์ต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งแพร่และกระจายยาเสพติด ที่สำคัญต้องมีการจัดระบบควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด โดยให้กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย ร่วมกันพิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหา มีการประกาศกำหนดเขตเพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาต จัดการกำหนดเขต (Zoning) ตั้งสถานบริการ การเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับอายุของผู้เข้าไปใช้บริการ มีการตรวจสอบบัตรประชาชน การกำหนดเวลา เปิด - ปิด ตามที่กฎหมายกำหนดให้รัฐจัดให้มียาเสพติดในสถานบริการ ทั้งนี้เพื่อวางแนวทางในการจัดสังคมให้รัฐจัดให้มียาเสพติดในสถานบริการ ทั้งนี้เพื่อวางแนวทางในการจัดสังคมให้รัฐระเบียบของการจัดระเบียบสังคม

การดำเนินการเพื่อการจัดระเบียบสังคมอย่างเหมาะสมในปัจจุบัน

ปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบัน

ปัญหาสังคมเป็นเหตุการณ์หรือสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมใดสังคมหนึ่งมีผลกระทบในเชิงลบแก่สังคมนั้นมากพอสมควร และคนในสังคมนี้อาจมีความเห็นร่วมกันว่า เหตุการณ์หรือสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นจะต้องได้รับการแก้ไขหรือขจัดให้หมดไป ในการแกไขนั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากคนในสังคมนั้นๆ (กระทรวงมหาดไทย, 2545; ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2545)

ปัญหาสังคมมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. เป็นสถานการณ์ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนถึงคนจำนวนหนึ่ง ซึ่งมาก
2. เป็นสถานการณ์อันไม่พึงปรารถนาในสังคม
3. เป็นสถานการณ์ที่บุคคลในสังคมจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนมากพอสมควรมีความรู้สึกว่าจะควรมีการกระทำร่วมกันบางอย่าง เพื่อป้องกันหรือยับยั้งสถานการณ์นั้น
4. การแก้ปัญหาสังคมให้บรรเทาลงได้นั้น จะต้องเป็นการกระทำร่วมกันทางสังคม

ลักษณะของปัญหาสังคม

1. เป็นสถานการณ์ที่สมาชิกของสังคมส่วนใหญ่ พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นสภาวะที่ไม่ต้องการให้ปรากฏ ไม่อยากให้มี
2. เป็นสถานการณ์ที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ไม่สอดคล้องกับค่านิยมของคนจำนวนมาก
3. เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้คนจำนวนมากรู้สึกเดือดร้อน
4. ปัญหาที่เกิดขึ้นน่าจะเป็นสภาวะการณ์ที่สังคมเห็นว่าสามารถปรับปรุงและแก้ไขได้
5. สมาชิกในสังคมจะต้องมีการร่วมมือที่จะขจัดและแก้ไขป้องกัน
6. สภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นจะซับซ้อน ผู้คนพากันห่วงใยและนำมาวิพากษ์วิจารณ์ อภิปรายกันและต้องมีการร่วมมือกับหลายฝ่าย
7. เป็นสภาพการณ์ที่มีอยู่จริงในสังคม และคนในสังคมกำหนดให้เป็นปัญหาสังคม

ที่มาของปัญหาสังคม

เป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นได้ทุกสังคม ไม่ว่าจะสังคมนั้นจะเป็นสังคมที่เจริญหรือสังคมที่ล้าหลังก็ตาม ที่มาของปัญหาอาจจะเกิดจากคนในสังคมนั้นเองหรือเกิดจากสภาพธรรมชาติ หรือทั้งสองอย่างร่วมกันพอจะแยกได้ ดังนี้(กระทรวงมหาดไทย, 2545; ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2545; พระธรรมปิฎก, 2541)

1. ปัญหาที่เกิดจากมนุษย์สร้างขึ้น เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพจิต การคอร์รัปชัน และสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

2. ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อม เช่น ความแห้งแล้ง จะเป็นปัจจัยให้เกิดปัญหาความยากจน ปัญหาการอพยพย้ายถิ่น ปัญหาการเมือง การปกครองหรือฝนตกหนักทำให้เกิดน้ำท่วม ปัญหาจราจร โรคระบาด ชุมชนมีแหล่งมั่วยาเสพติด การทำตามแบบอย่างกัน เช่น หมู่บ้านที่หญิงสาวออกจากหมู่บ้านไปขายบริการทางเพศ แล้วส่งเงินมาให้พ่อแม่จนมีฐานะการเงินดีขึ้น

3. ปัญหาที่เกิดจากคนและธรรมชาติ เช่น เมื่อฝนตกน้ำไม่สามารถระบายลงสู่คลอง แม่น้ำหรือทะเลได้เนื่องจากมีสิ่งกีดขวางที่เป็นฝีมือของมนุษย์โดยสร้างขึ้น ถนน ขวางทางน้ำไว้ ทั้งเศษขยะ หรือสิ่งปฏิกูลทับถมลงในแม่น้ำลำคลอง ท่อระบายน้ำ ทำให้ไม่สามารถระบายน้ำได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งการตัดไม้ทำลายป่าระบบนิเวศถูกทำลาย ทำให้ขาดความชุ่มชื้น เกิดความแห้งแล้งขึ้นของการเกิดปัญหาสังคมนั้นมีมากมาย จึงสมควรที่จะได้มีการช่วยกันป้องกัน

ปัญหาสังคมส่วนใหญ่มักจะเกิดจากฝีมือของคนเป็นผู้ทำให้เกิดขึ้น ผลเสียแก้ไข วางกฎเกณฑ์และจัดระเบียบของสังคมของภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาสังคมและเป็นสาเหตุให้มีปัญหาเหล่านั้นบั่นทอนต่อคุณภาพชีวิตของบุคคลในสังคมทุกระดับ

แนวทางการปฏิบัติเพื่อช่วยให้สังคมมีระเบียบ

แนวทางปฏิบัติเพื่อให้สังคมมีระเบียบ มีแนวทางกว้างๆ ที่อาจนำไปใช้ในการแก้ปัญหาสังคม แต่เนื่องจากปัญหาสังคมแต่ละปัญหามีสาเหตุที่แตกต่างกันออกไปไม่เหมือนกันในการที่จะช่วยให้งสังคมมีระเบียบต้องคำนึงถึงวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เกิดขึ้น และแก้ที่สาเหตุของปัญหานั้น 1 โดบอาจทำการศึกษาวิเคราะห์จากความรู้ตามแนวคิดของทฤษฎีต่างๆ ได้แก่ (กระทรวงมหาดไทย,2545: ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2545)

1. ทฤษฎีความสอดคล้องและยอมรับกัน (Consensus) เสนอว่าการจัดระเบียบสังคมจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ของสังคม หรือ ปรับปรุงบรรทัดฐานทางสังคม เพื่อให้ผู้คนยอมรับและปฏิบัติตาม

2. ทฤษฎีโครงสร้าง-องค์ประกอบ (Structural - Functional) กล่าวว่าแก้ไขโดยเน้นการขัดเกลาทางสังคมและการควบคุมทางสังคมให้เข้มแข็ง และนำผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนมารับการอบรมกล่อมเกลาเสียใหม่ตลอดทั้งการให้รางวัลแก่ผู้ทำดีและลงโทษผู้กระทำความผิด มีการปรับปรุงโครงสร้างและหน้าที่ของสถาบันต่างๆ

3. ทฤษฎีแห่งความขัดแย้ง (Conflict) เห็นว่าควรเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมด้วยการปฏิรูปด้านต่าง ๆ เช่น การสร้างงานให้แก่ผู้ว่างงานให้การสงเคราะห์คนจนและให้การรักษาสุขภาพ และเชื่อว่าถ้ามีการแบ่งสิ่งต่างๆ เช่น รายได้ สถานภาพ อำนาจ ให้เท่าๆ กัน ปัญหาต่างๆ ก็จะหมดไปโดยสิ้นเชิง

4. ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์อย่างมีนัย (Symbolic Interactionism) เห็นว่าควรจะต้องเน้นที่การสร้างประสิทธิภาพในการสื่อความหมาย เพื่อให้ผู้คนได้รู้จักและยอมรับกฎเกณฑ์กติกา และข้อตกลงต่างๆ ของสังคม รวมทั้งพยายามหาวิธีส่งเสริมให้ผู้คนมองโลกให้กว้างขึ้น ไม่มองผู้อื่นในแง่ร้ายจากบุคลิกภาพ

5. แนวของ Neo-conservative เห็นว่า การจัดระเบียบสังคมต้องใช้วิธีให้เคร่งครัดต่อวินัย ใครมีหน้าที่อะไร มีบทบาทอย่างไรก็แสดงไปตามบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดไว้ ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนต้องมีการลงโทษและถ้าผู้ใดทำดีก็ควรจะได้รับยกย่องชมเชย

6. แนวของอนุรักษนิยม ถือว่า คนเราไม่อาจเท่าเทียมกัน ไม่อาจมีอำนาจเท่ากัน เพราะความสามารถของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน การจัดระเบียบสังคม อาจทำได้โดยปรับปรุงอำนาจและกลไกในการควบคุมสังคมให้เข้มแข็งและพยายามคงไว้ซึ่งโครงสร้างเดิม

อย่างไรก็ตามการที่จะจัดระเบียบสังคมให้ได้ผลดี จำเป็นต้องอาศัยวิทยาการหลายแขนงและต้องมองให้รวมด้านไม่ใช่แต่เพียงอาศัยแนวคิดของบุคคลใด ๆ ทางสังคมวิทยาเท่านั้น แต่จำเป็น ต้องอาศัยวิทยาการแขนงอื่นหรือทฤษฎีทางวิชาการอื่น ๆ ประกอบด้วย จึงจะสามารถศึกษาหาสาเหตุ และทำให้ทราบถึงวิธีการแก้ไขและจัดการการจัดระเบียบของสังคมได้ถูกต้อง และได้ผลดีที่สุด

ในฐานะของนักศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมมีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาและเข้าใจถึงระเบียบ กฎ กติกา แนวประพฤติปฏิบัติ ของสังคมให้ดีและเคร่งครัด คอยดูแลเอาใจใส่บุคคลในครอบครัว ให้ปฏิบัติในแนวทางที่ถูกต้องช่วยเหลือบุคคลในสังคมนอกบ้านที่เราต้องประสบอยู่ แนะนำ และให้ความรู้เขาเหล่านั้นตามควรแก่ฐานะและอัตภาพของเขาที่จะรับคำแนะนำจากเราได้นอกจากนั้น ในฐานะเป็นนักศึกษาจะต้องติดตามความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของสังคม ทั้งเพื่อจะได้ปรับตัวให้ทันกับเหตุการณ์และเป็นผู้มีความรู้ที่จะแนะนำผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

การจัดระเบียบสังคมบนพื้นฐานของแนวคิดสิทธิมนุษยชนและกรอบกฎหมาย

แนวคิดสิทธิมนุษยชนกับการจัดระเบียบสังคม

สิทธิมนุษยชน เป็นหลักการสากลประการหนึ่งที่บุคคลจำเป็นต้องมีความเข้าใจ เพื่อปฏิบัติตนให้เหมาะสม และสามารถเป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนส่งเสริมให้สังคมเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยได้ ซึ่งเรื่องราวความเป็นมาของสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยนั้น รัฐบาลไทยในอดีตได้ให้สัตยาบันปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิ

มนุษยชนตั้งแต่ พ.ศ. 2491 ในฐานะที่เป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติ โดยประเทศสมาชิกต่างมีเจตจำนงประการสำคัญว่า การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่จะก่อให้เกิดสันติภาพในประเทศสมาชิกที่ร่วม องค์การและสังคมระหว่างประเทศ (เสน่จามริก, 2542: 1)

ดังนั้นประเทศไทยจึงมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญาต่างๆ เช่น กฎบัตรสหประชาชาติ, ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. กติกา ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางแพ่ง, การเมือง, สังคม, เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ตลอดจนกติการะหว่างประเทศต่างๆ เป็นต้น ทั้งนี้ ประเทศที่มีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติต่อกัน จะมีการรับรองหรือคุ้มครองตามสนธิสัญญาที่จะได้ทำขึ้นเป็นหนังสือกับประเทศต่าง ๆ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศซึ่งโดยหลักการสิทธิมนุษยชน จะให้การคุ้มครองบุคคล ดังนี้ (เสน่จามริก. 2543: 12)

1. การประกันความบริสุทธิ์ของบุคคลก่อนศาลพิพากษา
2. การประกันคุณค่าของความเป็นมนุษย์
3. การประกันสิทธิส่วนตัว
4. การประกันเสรีภาพของบุคคล
5. การประกันสิทธิในการศึกษา
6. การลดการทารุณกรรม
7. การลดการสูญบุคคลในการพัฒนาประเทศ
8. การจำกัดอำนาจรัฐมิให้ล่วงละเมิดสิทธิของบุคคล
9. การประกันการสร้างครอบครัว
10. การประกันการใช้และการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
11. การประกันมาตรฐานการครองชีพขั้นพื้นฐาน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 334 (1)กำหนดบังคับไว้ให้ออกกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรัฐบาลจึงได้ออกกฎหมายเรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542"ซึ่งมีประเด็นสำคัญพอสรุปได้ดังนี้ (กองบัญชาการทหารสูงสุด, 2549: 3-4)

1) มาตรา 3 ให้คำจำกัดความว่า "สิทธิมนุษยชน" หมายความว่าศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรอง หรือคุ้มครอง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตาม กฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตาม

2) (ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือศักดิ์ศรีความเป็นคนเป็นสิ่งที่ทุกคนมีติดตัวมาแต่กำเนิดโดยไม่ แบ่งแยกเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือแนวคิดอื่น ๆ เผ่าพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ถิ่น กำเนิด หรือสถานะอื่น เช่น คนเราทุกคนมีสิทธิได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นบุคคลตามกฎหมายไม่ว่าที่ ไหน เมื่อไร (ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน 6) คนเราทุกคนเกิดมามีอิสระเสรี มีศักดิ์ศรี มีสิทธิเท่าเทียม กันหมดได้รับการประสิทธิประสาทเหตุผลและมโนธรรม และควรปฏิบัติต่อกันฉันพี่น้อง(ปฏิญญาสากลว่าด้วย สิทธิมนุษยชน ข้อ 1)]

และรัฐธรรมนูญยังได้บัญญัติรับรอง กำชับ และเรียกร้องเมื่อถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนไว้ด้วย อย่าง ชัดเจน ได้แก่

2) มาตรา 4 บัญญัติว่า "ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพของบุคคลย่อมได้รับความ คุ้มครอง"

3) มาตรา 26 บัญญัติว่า "การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็น มนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพ"

4) มาตรา 28 บัญญัติว่า "บุคคลย่อมอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของตนได้ เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่นไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของ ประชาชน

จากแนวคิด และนโยบายรัฐเกี่ยวกับ "สิทธิมนุษยชน" ดังกล่าว สิทธิมนุษยชน จึงแสดงถึงสภาพการณ์ ของคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์สภาพการณ์หนึ่งที่มนุษย์แต่ละคนควรได้รับสิทธิเช่นนั้น ได้แก่ ความมีอิสรภาพ ความมีโอกาสในการเข้ารับการศึกษา ความมีสิทธิในการเลือกดำเนินชีวิตของตนเอง เป็นต้น

แต่ในสภาพความเป็นไปของบ้านเมืองและสังคมโลก เรื่องของสิทธิมนุษยชน จะเป็นเงื่อนไขปมสำคัญ ยิ่งยวดส่วนหนึ่งในทศวรรษต่อ ๆ ไปข้างหน้า และสังคมไทยเองกำลังจะต้องเผชิญกับวิถีการเปลี่ยนแปลง สำคัญยิ่งอีก วาระหนึ่งภายใต้แรงกดดันของกระแสโลกาภิวัตน์ในรูปโฉมใหม่มีส่วนทั้งในด้านคุกคามบั่นทอน และในด้านส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

ดังนั้น ความพยายาม ความร่วมมือร่วมใจ คิดค้นแสวงหา และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ จึงเป็นสิ่ง สำคัญและจำเป็น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้สังคมมนุษย์รวมถึงสังคมไทย ได้พัฒนาไปสู่ความเป็นสังคมเปิดและ เสรีอย่างแท้จริง และคนทุกหมู่เหล่าได้มีโอกาสเรียนรู้พัฒนาตนเองและดำรงชีวิตร่วมกันอย่างมีศักดิ์ศรีและ

สิทธิเสรีภาพ สิทธิมนุษยชนนับเป็นกุญแจสำคัญต่อเป้าหมายแห่งชาติที่วางไว้ในโลกปัจจุบัน (เสนห์ จามริก, 2542; 2543)

แต่สังคมไทยได้เผชิญกับประเด็นสิทธิมนุษยชนมาเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ทั้งปัญหาในเชิงที่สัมพันธ์กับการปกครองระบอบประชาธิปไตยปัญหาการเอาเปรียบจากการค้าแรงงาน ปัญหาการละเมิดสตรีและเด็กที่ยังคงมีอยู่อย่างเนืองๆ ในสังคมปัจจุบัน เช่นเดียวกับทั่วโลกที่ยังมีผู้คนที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนภายใต้บริบทของสังคมประเทศชาติของตน ดังนั้นนโยบายและปัญหาดังที่กล่าวมานี้ เป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลควรเข้าใจและหาแนวทางร่วมมือกันที่จะจัดกิจกรรมส่งเสริมให้มีการเคารพยึดมั่นในสิทธิมนุษยชน อันจะทำให้เกิดผลดีต่อความมีระเบียบของสังคมได้ในที่สุด

การดำเนินงานจัดระเบียบสังคมที่มีประสิทธิภาพ

กอบกุล จันทวโร (2549: 6) กล่าวถึง การดำเนินการจัดระเบียบสังคมว่าเป็นวิธีการที่จะทำให้ผู้คนในสังคมอยู่ร่วมกัน ได้อย่างสงบสุขและยาวชจะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของภัยอันตรายหรือภัยสังคม อันเป็นการแก้ปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน ตัวอย่างของการดำเนินการจัดระเบียบสังคม ได้แก่ การตั้ง "ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ" หรือ ศตส. ซึ่งมีภารกิจหลักในการกวาดล้างยาเสพติด โดยที่แนวคิดที่สำคัญของ ศตส. คือ กำหนดแนวทางการปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในบางพื้นที่ที่มีแหล่งแพร่ระบาดหรือแหล่งมั่วสุ่ม โดยใช้มาตรการต่างๆ มาเป็น เครื่องมือในการแก้ไขปัญหาอย่างบูรณาการมุ่งเน้นการควบคุม ขจัดแหล่งมั่วสุ่ม โดยจัดให้มีคณะทำงานจัดระเบียบสังคมในระดับพื้นที่เพื่อทำหน้าที่ในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและสถานประกอบการให้ความร่วมมือควบคุม ตรวจสอบ และบังคับใช้กฎหมายทั้งนี้ได้มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินมาตรการจัดระเบียบสังคมไว้ ประเภท คือ 1) สถานบันเทิง 2) หอพัก 3) ร้านเกมส์/ร้านอินเทอร์เน็ต 4) สวนสาธารณะที่เป็นแหล่งมั่วสุ่ม 5) ร้านค้าแอบแฝงจำหน่ายยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย 6) กลุ่มแข่งรถมอเตอร์ไซค์ซึ่งที่ผิดกฎหมาย ทั้งนี้ในช่วงที่ผ่านมา ศตส. กำหนดให้มีการดำเนินงานจัดระเบียบสังคมในทุกจังหวัดและในกรุงเทพมหานคร โดยให้ศตส.จ. และ ศตส.กทม. เป็นเจ้าภาพหลักในการบูรณาการแผนงานงบประมาณเป้าหมายและการปฏิบัติการในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ คือ 1) การจัดให้มีคณะทำงานจัดระเบียบสังคมของจังหวัดซึ่งประกอบด้วยคณะทำงานร่วมระหว่างฝ่ายตำรวจ ฝ่ายปกครอง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง 2) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบการและประชาชนทั่วไป 3) การจัดให้มีทีมตรวจตราสถานบันเทิงหอพัก สถานที่ที่เป็นแหล่งมั่วสุ่ม เช่นร้านเกมส์ สวนสาธารณะ สถานที่แข่งรถซึ่งรวมไปถึงสถานที่ที่เป็นแหล่งการพนันผับ คาราโอเกะ เป็นต้น 4) การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องในเชิงบูรณาการกับสถานที่หรือบุคคลที่ไม่ให้ความร่วมมือหรือกระทำผิดกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ตัวอย่างการจัดระเบียบสังคมในบางสถานที่

มีแนวทางในการจัดระเบียบสังคมสำหรับสถานที่หรือเป้าหมายบางแห่งดังต่อไปนี้ (กอบกุล จันทวโร. 2549: 8-13)

(1) การจัดระเบียบสถานบันเทิง ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายให้ กำกับดูแลสถานบันเทิงหรือสถานบริการที่อยู่ภายใต้บังคับพ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 มี 6 ประเภท คือ

1.1 สถานเต้นรำ รำวง หรือรอกเง้งเป็นปกติธุระทั้งประเภทที่มีและไม่มีผู้บริการ

1.2 สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีผู้บําเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า

1.3 สถานอาบน้ำ นวด หรือ อบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า เว้นแต่สถานที่บางประเภท เช่น สถานที่ซึ่งผู้บริหารได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทยประเภทนวดแผนไทยตามมาตราว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายสถานพยาบาล สถานที่เพื่อสุขภาพที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

1.4 สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ

1.5 สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงซึ่งปิดทำการหลังเวลา 24.00 น.

1.6 สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรการจัดระเบียบสังคมสถานบันเทิงที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดมี 6 ประการคือ

1. ให้ตรวจตราควบคุมสถานบริการว่าได้รับอนุญาตถูกต้องหรือไม่

2. ไม่ให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

3. ไม่ให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในสถานบริการ

4. ไม่ให้มีการแสดงลามกอนาจารหรือการแสดงที่ไม่เหมาะสม

5. ประกอบกิจการถูกต้องตามประเภทที่ขออนุญาตและปิดตรงเวลาที่กฎหมายกำหนด

6. ควบคุมไม่ให้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการนอกจากนั้นกรมการปกครองได้กำหนดมาตรการจัดระเบียบสถานบันเทิงให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ดังนี้

- (1) ให้ตรวจตรากวัดขันสถานบริการว่าได้รับอนุญาตถูกต้องหรือไม่
- (2) ไม่ให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ
- (3) ไม่ให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทในสถานบริการ
- (4) ไม่ให้มีการแสดงลามกอนาจารหรือการแสดงที่ไม่เหมาะสม
- (5) ประกอบกิจการถูกต้องตามประเภทที่ขออนุญาตและปิดตรงเวลาที่กำหนด
- (6) ควบคุมไม่ให้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ

มาตรการจัดระเบียบสถานบันเทิง มีการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ได้แก่ 1 ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอให้ความสำคัญกับภารกิจหน้าที่ตาม พ.ร.บ.สถานบริการ พ.ศ. 2509 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการตรวจตราสถานบริการและการจัดระเบียบสังคม 2) ให้กำชับเจ้าหน้าที่ทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจ ดำเนินการตรวจตราเข้มงวดกวัดขันสถานบริการให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายโดยเคร่งครัด 3) ให้จังหวัด อำเภอและกิ่งอำเภอถือปฏิบัติในการกวัดขันสถานบริการในเรื่องต่างๆ เช่น การได้รับอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ กวดขันมิให้มีผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ เข้าไปในสถานบริการการแสดงลามกอนาจาร การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท การดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาตการมิให้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เป็นต้น 4) กรณีสถานบริการใดกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายหรือนโยบาย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดใช้อำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งหยุดกิจการมีกำหนด 30 วัน และถ้าฝ่าฝืนอีกให้สั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิดกิจการโดยไม่มีกำหนดเวลา 5) ให้จังหวัด อำเภอ และกิ่งอำเภอถือปฏิบัติในการกวัดขันสถานบริการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมอย่างเคร่งครัดและต่อเนื่อง

2. การจัดระเบียบหอพักตามกฎหมาย โดยมุ่งเน้นให้เด็กและเยาวชนที่เข้าพักอาศัยอยู่ในหอพักของเอกชนได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพมากกว่าประชาชนในทางการค้าของผู้ประกอบการหอพักโดยได้กำหนดมาตรการจัดระเบียบหอพักไว้ 7 มาตรการ คือ

- 1) รมรณรงค์ให้ผู้ประกอบการหอพักมีการดำเนินงานที่ถูกต้อง ตามพ.ร.บ.หอพัก พ.ศ. 2507
- 2) กำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนหอพัก โดยจัดหน่วยเคลื่อนที่ออกจดทะเบียนตามเขตพื้นที่ที่มีหอพักตั้งอยู่ เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ

3) การกำหนดระยะเวลาผ่อนผันให้ผู้ประกอบการหอพักให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตาม พ.ร.บ.หอพัก พ.ศ.2507

4) บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังหลังพ้นกำหนดระยะเวลาผ่อนผัน

5) ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบหอพัก ประกอบด้วยสถานศึกษา ผู้ปกครอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมผู้ดำเนินงานหอพัก รวมทั้งเยาวชนที่พักในหอพัก

6) ให้สิทธิประโยชน์เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้ประกอบการหอพักที่ดำเนินกิจการถูกต้องตามกฎหมาย เช่น ในเรื่องของการลดหย่อนภาษีหรือเสียภาษีในอัตราพิเศษหรือสิทธิประโยชน์อื่นๆ

7) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการได้มีการปรับปรุงหอพักให้มีมาตรฐานตามที่กำหนดโดยจัดหาแหล่งเงินทุน อัตราดอกเบี้ยต่ำหรือปลอดดอกเบี้ย

3. การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จัดระเบียบสังคมตามมาตรการป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการที่สำคัญมี 2 ประการ คือการป้องกันเป็น มาตรการที่กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการ กำกับ ควบคุมดูแลเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ เพื่อป้องกันมิ ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเช่น - คัดเลือกบุคคลที่ไม่เคยมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเข้าทำงาน ยกเว้นผู้ที่ ผ่านระบบการบำบัดรักษาฟื้นฟูจนกลับคืนสู่สภาพปกติแล้วจัดทำบันทึกประวัติของพนักงานให้มีรายละเอียด สามารถตรวจสอบติดตามได้ควบคุม สอดส่อง ดูแลพนักงานและบุคคลภายนอก มิให้มีส่วนร่วมกับกระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการจัดให้มีป้ายเตือน หรือป้ายประกาศเกี่ยวกับโทษพิษภัยของ ยาเสพติดกฎหมายที่ใช้ควบคุมให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการแจ้งหรือให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่เมื่อพบหรือสงสัย ว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและอำนวยความสะดวกในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดใน ร่างกายการปราบปรามเป็นมาตรการในการดำเนินการกับเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานที่ ในกรณีต่างๆ ดังนี้

1) กรณีเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการจะต้องถูกปรับ 10,000 - 50,000 บาท

2) กรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่าการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ และการ เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ไต่ถามกรรมการเชื่อว่าตนได้ใช้ ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีจะต้องถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตไม่เกินครั้งละ 15 วัน

วิธีการป้องกันและแก้ปัญหาการละเมิดกฎหมายจัดระเบียบสังคม

1. ให้การศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

2. รัฐต้องให้สวัสดิการที่ดีแก่ประชาชน
3. มีการพัฒนาเศรษฐกิจ เช่น พัฒนาทรัพยากร ส่งเสริมการลงทุนช่วยเหลือเกษตรกร
4. มีการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะในครอบครัว

กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคม ดังกล่าวข้างต้นเป็นสิ่งที่บุคคลในสังคมควรต้องรู้ และเข้าใจถึงเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสังคม เพื่อให้สังคมมีระเบียบ จะเกี่ยวข้องกับสภาพการณ์ของสังคมปัจจุบัน ทั้งนี้สภาพการณ์ที่สำคัญๆ ได้แก่ ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ยังคงมีแนวโน้มสูงขึ้นมากและแพร่ระบาดไปยังกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งสภาพการณ์ที่ล่อแหลมและเกี่ยวพันกับการระบาดของยาเสพติดนี้รวมถึงสถานบริการต่างๆ ดังที่ ศ.ดร. ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2543: 4) กล่าวว่า "...ปัญหา ยาเสพติดจะหยั่งรากลึกกลงจนกลายเป็นปัญหาสังคมมาหลายทศวรรษแล้ว นโยบายการป้องกัน และแก้ไข ยาเสพติดกลับขาดทิศทางขาดการประสานงานการปฏิบัติ ขาดการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และขาดการปรับใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ รัฐบาลได้เน้นการจำกัดอุปทานด้านการใช้กำลังปราบปราม แทนเน้นการลดอุปสงค์และเสนอทางเลือกใหม่เชิงสร้างสรรค์ให้กับประชาชน ผลที่เกิดขึ้นมาจึงทำให้เกิดภาวะที่ยิ่งตึงตัก ยิ่งปราบยิ่งโต

ปัจจุบันสถานบริการหลายแห่ง ยังตั้งอยู่อย่างกระจัดกระจายไม่เหมาะสมก่อให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนรำคาญแก่ราษฎรที่มีบ้านเรือนอยู่ใกล้ และยังเป็นสาเหตุหนึ่งก่อให้เกิดปัญหา ยาเสพติดและปัญหาสังคมอื่นๆ ตามมาดังนั้นการเข้าไปควบคุมกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด จึงเป็นการแก้ปัญหายาเสพติดและปัญหาสังคมอีกทางหนึ่งด้วย พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ยังคงใช้เป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมการประกอบกิจการสถานบริการ ซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน หรือมีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการนั้นไม่เหมาะสม อันจะเป็นเหตุให้เยาวชนเอาเยี่ยงอย่างจนประพฤติดัวเสื่อมทรามลง ทั้งนี้เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยของศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณีอันดีของชาติโดยมีสาระสำคัญ คือ กำหนดประเภทของสถานบริการข้อปฏิบัติของผู้ขอรับอนุญาตประกอบกิจการสถานบริการ ได้แก่ การห้ามมิให้บุคคลผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการในสถานบริการในเวลาทำงาน การห้ามมิให้มีการดำเนินกิจการสถานบริการ ในทางที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนการควบคุมมิให้มีการแสดงลามกหรืออนาจารเป็นอันขาด โดยมีข้อกำหนดในกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการกำหนดเขตพื้นที่ ได้แก่ : (กระทรวงมหาดไทย.2545: 1-2 ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2545: 6)

มาตรา 5 เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เห็นสมควรจะกำหนดขอบเขตอันมีปริมาณพล จำกัด ในท้องที่ใด การอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา 4 ก็ได้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 7 อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการตามมาตรา 4 คือ

1. ต้องไม่อยู่ใกล้วัด โรงเรียน สถานศึกษา โรงพยาบาล สโมสรเยาวชนหอพัก
2. ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
3. ต้องมีทางถ่ายเทอากาศสะดวก

นอกจากนั้น กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 และ ฉบับที่ 6 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติ สถานบริการ พ.ศ. 2509 ได้กำหนดเวลาเปิดปิดสถานบริการแต่ละประเภท และมีการแบ่งเขตการอนุญาตให้เปิดกิจการ (Zoning) ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งข้อกำหนดบางประการเกี่ยวกับการแบ่งเขตการอนุญาตให้เปิดกิจการ (Zoning) ที่กำหนดให้สถานบริการปฏิบัติตาม มีสาระสำคัญ ได้แก่

1. ให้แต่ละจังหวัดจัดให้มีการประชุมผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อพิจารณาทบทวนอีกครั้งว่า จะยังมีความต้องการที่จะให้มีสถานบริการประเภทนั้นอยู่ในจังหวัดอีกหรือไม่ หากไม่มีความต้องการก็ให้จัดทำเป็นร่างพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดเขตอันมีปริมาตรจำกัด เพื่อกำหนดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการทั้งจังหวัด
2. ในกรณีที่ยังมีความต้องการเปิดสถานบริการ ให้พิจารณาเพื่อกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ โดยจัดให้มีการรับฟังความเห็นเพิ่มเติมให้ครอบคลุมจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ ประชาชน ครู อาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำทางศาสนาและนักธุรกิจ เป็นอันไม่เพียงแต่รับฟังความเห็นจากผู้ประกอบการสถานบริการเท่านั้น
3. ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการของจังหวัด ที่ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบสภาพความเป็นจริงในพื้นที่ตามที่กำหนดเป็นเขตพื้นที่ เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ และอยู่ในเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งเท่านั้น เพื่อมิให้กระทบต่อสังคมอื่น

บุคคลทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงมีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาและเข้าใจประเด็นการจัดระเบียบสังคม และสิทธิมนุษยชน กลุ่มสุจริตชนต้องมีความพยายาม ร่วมมือร่วมใจ คิดค้นแสวงหา และเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้กันและกัน จนคนทุกกลุ่มได้มีโอกาสเรียนรู้พัฒนาตนเองและดำรงชีวิตร่วมกันอย่างมีศักดิ์ศรีและสิทธิเสรีภาพ อันนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีที่มีความสงบสุขทั้งด้วยหลักธรรมทางศาสนาและการช่วยเหลือดูแลกัน มิให้มีการละเมิดระเบียบสังคมและสิทธิมนุษยชนของกันและกัน